

Sþ.

146. Tillaga til þingsályktunar

[78. mál]

um endurkaup seðlabankans á framleiðslu- og hráefnavíxlum iðnaðarins.

Flm.: Þórarinn Þórarinsson.

Alþingi ályktar að fela ríkisstjórninni að hlutast til um, að seðlabankinn endurkaupi framleiðslu- og hráefnavíxlia iðnaðarfyrirtækja eftir ákveðnum reglum, er settar verði með svipuðu sniði og reglur þær, er gilda um endurkaup framleiðsluvíxlia sjávarútvegs og landbúnaðar.

Greinargerð.

Í marzmánuði 1958 flutti Sveinn Guðmundsson forstjóri, sem þá átti sæti á Alþingi sem varapíngmaður, svo hljóðandi tillögu í sameinuðu þingi:

„Alþingi ályktar að fela ríkisstjórninni að hlutast til um, að seðlabankinn endurkaupi framleiðslu- og hráefnavíxlia iðnaðarfyrirtækja eftir ákveðnum reglum, er settar verði með svipuðu sniði og reglur þær, sem nú gilda um endurkaup framleiðsluvíxlia sjávarútvegs og landbúnaðar.“

Í greinargerð, sem fylgdi tillögu Sveins, var hún ýtarlega rökstudd. Greinargerðinni lauk með þessum orðum:

„Iðnaðurinn er nú orðinn einn af þremur aðalatvinnuvegum þjóðarinnar, og er eðlilegt, að hann sitji við sama horð sem landbúnaður og sjávarútvegur í þessu efni, enda fullvist, að hann verði þjóðinni giftudrjúgur til bættrar lífsafkomu.“

Tillögu Sveins var að lokinni umræðu visað til allsherjarnefndar sameinaðs þings, og gerði hún nokkrar breytingar á orðalagi tillögunnar, en ekki efni, og var hún þannig breytt afgreidd samhljóða sein ályktun Alþingis 3. júní 1958.

Hinn 10. fyrra mánaðar var til umraeðu á Alþingi fyrirspurn frá 2. þm. Norðurlandskjördæmis eystra þess efnis, hvort ríkisstjórnin hefði gert einhverjar ráðstafanir til að tryggja endurkaup seðlabankans á framleiðslu- og hráefnavíxlum iðnaðarins í samræmi við þann þingvilja, er fólst í samþykkt áðurnefndrar tillögu. Iðnaðarmálaráðherra upplýsti þá, að enn hefði ekki annað gerzt í þessum efnum en að skipuð hefði verið nefnd til að ihuga málid.

Síðan þessi umræða fór fram á Alþingi, mun það hafa gerzt, að stjórn seðlabankans hefur sett nýjar reglur um endurkaup á framleiðsluvíxlum sjávarútvegs og landbúnaðar, án þess að iðnaðurinn fengi nokkra frekari úrlausn.

Það er öllum ljóst, að hinum nýju efnahagsráðstafanir munu hafa það í för með sér, að iðnaðurinn þarf stóraukið rekstrararfé, ef hann á ekki að dragast verulega saman og það að valda atvinnuleysi. Því er enn meiri þörf fyrir það nú en fyrir tveimur árum, að ráðstafanir séu gerðar til, að iðnaðurinn njóti jafnræðis við aðra atvinnuvegi að því er snertir endurkaup seðlabankans á framleiðslu- og hráefnavíxlum.

Iðnaðurinn er nú óumdeilanlega einn af þremur aðalatvinnuvegum landsmanna við hlið sjávarútvegs og landbúnaðar. Þetta er nú líka almennt viðurkennt í orði, en enn stendur víða á, að það sé gert í verki. Úr því misrétti verður að bæta og tryggja iðnaðinum fullkomlega jafnræði við aðra aðalatvinnuvegi landsins.

Í samræmi við þetta sjónarmið, hef ég talið rétt að leggja fyrir Alþingi áðurnefnda tillögu Sveins Guðmundssonar, eins og hún var upphaflega orðuð af honum, og vænti þess, að hún njóti ekki minni stuðnings á Alþingi en fyrir tveimur árum. Reynslan hefur sýnt, að ekki mun af veita, að Alþingi endurnýi viljayfirlýsinguna sína í þessum efnum.